

Nguồn Thơm

Hàn Mặc Tử

Trí đang no và khí xuân đương khỏe,
Nhạc đương say và rượu vẫn còn thơm,
Nên muôn cánh thủy tiên chưa dám hó hé
Trong phút giây trang trọng của linh hồn.

Tiếng pháo đi: bao nhiêu kinh cầu nguyện
Đều dâng lên cho đến chín tầng mây .
Hơi xuân ấm mỹ vị hơn dạ yến,
Ta đem ươm trong ý vị đêm nay .

Ta cho ra một giòong thơ rất mát,
Tối tinh khôi và thanh sạch bằng hương.
Trời như hộp phải hơi men ngan ngát,
Đắm muôn ngôi tinh lạc xuống mười phương.

Cả trời bỗng tiêu diêu như báu vỡ:
Nên tiếng vang thăm dội đến thâm tâm,
Mà ta ngỡ đấng tiên tri muôn thuở
Giữa đêm nay còn đứng giảng Phúc Âm.

Tứ thời xuân! Tứ thời xuân non nước!
Phút thiêng liêng nhuần gội ánh thiếu quang,
Thiên hạ bình và trời tuôn ơn phước
Như triều thiên vồn lượn khắp không gian.

Ta há miệng cho nguồn thơm trào vọt:
Đường thơ bay sáng láng như sao sa ...
Trên lụa trắng mười hai hàng chữ ngọc
Thêu như thêu rồng phượng kết tinh hoa .

Ta cao ngâm giọng vô cùng thanh thoát
Khiến châu thân rung động thể tơ trắng.
Toan ngắt đi trong cơn mê khoái lạc
Mẹ yêu dấu liền vội đến tay nâng...

- "Đây thi sĩ của đạo quân Thánh giá,
Nửa đêm nay vùng dậy để tung hô,
Để sốt cho cả xuân xuân thiên hạ
Hương mẩn yêu là lộc của lời thơ".

(Xuân Như Ý)